

Ks. mgr. lic. Andrzej Wiecki

ROLA MISJI EWANGELIZACYJNO – APOSTOLSKIEJ W ŻYCIU I DZIAŁALNOŚCI BŁ. MARTY WIECKIEJ (1874-1904)

Streszczenie pracy doktorskiej

Celem niniejszej dysertacji jest ukazanie misji ewangelizacyjno-apostolskiej w życiu i dziełach błogosławionej siostry Marty Wieckiej ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Świętego Wincentego a Paulo. Jej krótkie, ale dynamiczne życie zaowocowało zaangażowaniem się w dzieło ewangelizacji, którego rozumienia uczyła się we własnej rodzinie oraz zakonie. Kościół od początku swojego istnienia starał się wypełniać misyjny nakaz Jezusa „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy będzie potępiony” (Mk 16,15-16). Polecenie to, stało się ważne dla wszystkich, którzy spotkali na swojej życiowej drodze Zmartwychwstałego Chrystusa. Jest kontynuowane na wiele sposobów, bo nie straciło na ważności. Analizując współczesny świat, z łatwością można zauważyć aktualność i potrzebę zaangażowania się w ową misję wszystkich ochrzczonych. Podkreśla to także społeczność Kościoła w oficjalnym nauczaniu Magisterium, wypowiedziach poszczególnych Papieży i teologów czy też przeżywaniu wiary przez lokalne wspólnoty. Ewangelia Jezusa Chrystusa nie zmienia się, ale sposoby jej przekazywania ulegają modernizacji w zależności od czasów, kultury i aktualnie przeżywanych problemów przez odbiorców jak i słuchaczy Dobrej Nowiny. Nie zmienia to jednak faktu, że fundamentem głoszenia zawsze jest Wcielone Słowo Boże, którym jest Jezus Chrystus jedyny Pan i Zbawiciel. Odkryła to błogosławiona Marta, dlatego może stać się dla współczesnego człowieka przykładem skutecznego apostołstwa i ewangelizacji, której owocem jest pełne zjednoczenie z Bogiem – świętość. Praca podzielona jest na cztery rozdziały, w których autor ukazuje elementy kształtujące osobowość błogosławionej, ich znaczenie dla rozumienia dzieła ewangelizacyjnego, sposób realizacja i konkretny rezultat.

Pierwszy rozdział to przedstawienie rysu biograficznego omawianej postaci w oparciu o dostępne materiały z uwzględnieniem specyfiki miejsca i czasu urodzenia oraz przekształceń kulturowo-historycznych. Ukazane zostało miejsce urodzenia błogosławionej, czyli Nowy

Wiec oraz czynniki które kształtowały jej myślenie ewangelizacyjne: rodzice, najbliższa rodzina, przyjaciele, koledzy i koleżanki ze szkoły i podwórka oraz lokalny wspólnota wierzących w Skarszewach i Szczodrowie. Dalej autor ukazuje proces odczytywania powołania do życia zakonnego i analizuje je w życiu Marty Wieckiej. Na koniec przedstawia charakterystykę zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia w oparciu o myślenie św. Wincentego a Paulo i św. Ludwiki de Marillac oraz podejmuje refleksję nad kształtowaniem powołania.

W drugim rozdziale autor ukazuje ogólny zarys idei ewangelizacji i apostołstwa w powołaniu do życia konsekrowanego. Zwraca uwagę na podstawową i niezmienną metodę - głoszenie Słowa Bożego oraz omawia jej owoc jaki stanowi wzbudzenie wiary. Przedstawia definicje omawianych pojęć najpierw w ujęciu szerokim dotyczącym wszystkich ludzi a później w rozumieniu węższym, dotyczącym życia zakonnego. Ostatnia część poświęcona została najważniejszemu celowi całej misji ewangelizacyjno-apostolskiej jakim jest świętość. Autor zwraca uwagę na powszechne powołanie wynikające z chrztu, uświęcenie poprzez zjednoczenie z Bogiem a przez to zaproszenie do kontynuowanie misji apostołów dla każdego człowieka.

Trzeci rozdział stanowi refleksję naukową nad indywidualno-wspólnotowym charakterem misji błogosławionej siostry Wieckiej. Dla ukazania bogactwa osobowościowego autor najpierw odnosi się do rad ewangelicznych w życiu zakonnym (czystość, ubóstwo i posłuszeństwo) na podstawie których kształtowała swoje życie błogosławiona. Są one charakterystyczne dla życia konsekrowanego i samo ich praktykowanie staje się świadectwem ewangelizacyjnym. Wskazane zostały także inne rady zapisane na karta ewangelii a w sposób szczególny polecane przez św. Wincentego: posługa wobec chorych i cierpiących, roztropność, dzieła miłosierdzia czy zjednoczenie z Bogiem przy pomocy modlitwy czy też charakterystyczny dla tego zgromadzenia ślub pracy z ubogimi. Wszystkie one stały się sposobem rozumienia i realizowania misji przez siostrę Martę. Kolejna część poświęcona jest konkretnemu dziełu, w które zaangażowała się, dialog między religijny i ekumeniczny. Ukazano to jako rezultat jej życia ewangelią i naśladowania Jezusa w postudze każdemu człowiekowi bez względu na pochodzenie czy religię. Autor zwrócił uwagę na wyprzedzające swoje czasy myślenie błogosławionej w temacie ekumenizmu. Ostatni podrozdział poświęcony został dziełom środowiskowym. Związane są one przede wszystkim z pracą w charakterze pielęgniarki oraz postudze zakonnej we Lwowie, Podhajcach, Bochni oraz Śnaiatynie.

Czwarty rozdział jest próbą ukazania przesłania dzieła ewangelizacyjno-apostolskiego siostry Wieckiej. Autor zwraca uwagę na przykład jaki pozostawiła w znoszeniu cierpienia, szczególnie w momencie niesłusznego oskarżenia oraz drogi uświęcenia poprzez nieustanną postawę nawracania się. Ważnym odkryciem w analizowanych postawach i życiorysie stało się zauważenie motywacji błogosławionej w dziele służby. Jest nią postawa miłości, której uczył sam Chrystus: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" [...] „Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili" (Mt 25, 40; 45). Błogosławiona w bliźnich widziała twarz samego Zbawiciela i z taką miłością opatrywała ich rany duchowe i cielesne, jakby to robiła Chrystusowi. Ostatni podrozdział opisuje rodzący się kult od momentu śmierci aż po czasy współczesne, z uwzględnieniem wyproszonych łask za wstawiennictwem błogosławionej, liturgii kościoła oraz pobożności ludowej.

Słowa kluczowe: apostołstwo, ewangelizacja, służba, życie zakonne

K. Andry Wiedo

